

กระต่ายขูดมะพร้าวศิลปะนิพนธ์บนตัวตนของชาวดัตช์

บุญเลิศ จันทระ (นักวิชาการ สถาบันทักษิณคดีศึกษา)

บทนำ

เมื่อกล่าวถึงเหล็กขูดหรือศัพท์คำว่าเหล็กขูด ชาวดัตช์เกิดมโนภาพว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ในครัวเรือนของชาวภาคใต้แต่อาจจะทำให้มโนภาพของคนในภาคอื่นๆของประเทศไทยไม่เข้าใจ แต่เมื่ออธิบายขยายความว่า เหล็กขูดที่แท้คือกระต่ายขูดมะพร้าวหรือพี่น้องชาวอีสานชาวเหนือเรียกว่าแมงขูดก็ถึงบางอ้อทันทีเดียว เหล็กขูดมีพัฒนาการการก่อเกิดจากวิถีและวิถีการใช้ประโยชน์เครื่องมือชนิดนี้ ในภาคใต้กระต่ายขูดมะพร้าวเป็นงานศิลปะที่เกิดขึ้นในภาคใต้ ศิลปะอัตลักษณ์เหล็กขูดมะพร้าวถูกสร้างขึ้นจากมะพร้าวมีลักษณะเป็นรูปของกระต่ายและใช้ในการแสดงความรู้สึก ความต้องการต่างๆที่ส่วนใหญ่มักจะเป็นการแสดงซ้ำๆซึ่งถูกนำเสนอในงานพิธีทางศาสนาวิถีชีวิตและประเพณีกลุ่มทางศาสนา ได้แก่การทอดกฐิน และด้วยลักษณะกายภาพทางวัฒนธรรมในพื้นที่ ภาคใต้มีพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นแหลมที่ยื่นลงไปในทะเลสองฝั่งก็คือทะเลจีนใต้และมหาสมุทรอินเดีย ส่งผลให้ลักษณะทางภูมิศาสตร์เหมาะสมกับพื้นที่ที่ทำให้มะพร้าวเจริญงอกงามได้เป็นอย่างดีทั้งสองด้านทั้งฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามันลักษณะทางกายภาพนี้เองส่งผลให้ภาคใต้เป็นแหล่งผลิตมะพร้าวมีทั้งมะพร้าวลูกใหญ่หรือมะพร้าวที่ใช้กะทิและมะพร้าวใช้สำหรับรับประทานน้ำที่เรียกว่ามะพร้าวน้ำหอม ภาคใต้ถือว่าเป็นแหล่งผลิตมะพร้าวที่ส่งไปขายทั่วประเทศและยังเป็นแหล่งผลิตมะพร้าวสำคัญที่เป็นสินค้าส่งออกในรูปแบบหลากหลายในต่างประเทศสร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างมากมายในแต่ละปีและยังเป็นพืชชนิดเดียวหรือเป็นพืชชนิดหนึ่งในหลายๆชนิดที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรอย่างมหาศาลกล่าวได้ว่ามะพร้าวในภาคใต้เป็นมะพร้าวที่มีคุณภาพดีที่สุดในโลกละเอียดเกิดน้ำกะทิแล้วนำมาใช้ประโยชน์ ต่อมาค่อยๆพัฒนาเป็นไม้ขูด ชาวกะเหรี่ยงมีความรู้ความสามารถในการนำวัสดุทางธรรมชาติมาผลิตเป็นเครื่องมือในการเอาเนื้อมะพร้าวมาใช้ประโยชน์ทางปาล์มที่ชาวดัตช์เรียกว่าตาลโตนดเราพบว่าชาวกะเหรี่ยงจะนำทางของต้นตาลโตนดมาปรับใช้ประโยชน์อย่างหลากหลายเช่น นำมาทำรั้วบ้านและนำมาทำเป็นเครื่องมือจับสัตว์หลายชนิดเช่นการจับกุ้งแม่น้ำในทะเลสาบสงขลาแต่เวลาชาวกะเหรี่ยงนำมาใช้ประโยชน์ในการประดับอาคารบ้านเรือนหรือตกแต่งมักตัดใบออกเอาใบไปทำประโยชน์อื่นๆแล้วยังเหลือตรงปลายแหลมที่เรียกว่าก้านหางซึ่งมีความแหลมคมมากมาทำเป็นรั้วบ้านเพื่อไม่ให้คนที่ตัวเองไม่ให้ประสงค์เข้าไปในอาณาเขตที่หวงห้ามเช่นในทำนองเดียวกันในยุคแรกๆเขาจะเรียกเครื่องมือที่ใช้ขูดมะพร้าวว่าไม้ขูดชาวกะเหรี่ยงจะนำเอาทางของต้นกะพ้อหรือนำกิ่งมาตัดใบออกแล้วยังเหลือแต่ก้านซึ่งการที่มีคมของขูดมะพร้าวซึ่งมีข้อจำกัดตามชนิดที่ขูดมะพร้าวสามารถใช้ได้ไม่กี่ครั้งก็จะสีกร่อนไปสามารถใช้ได้ใหม่ซึ่งมีข้อจำกัดในยุคภาคใต้ที่มีข้อจำกัดในการใช้เหล็กมีการใช้กันอย่างทั่วถึงทั้งในพื้นที่ที่ใช้ทางปาล์มหรือทางของต้นใบกะพ้อเป็นต้นก็ยังใช้ประโยชน์อยู่ ต่อมาเมื่อเหล็กมีความถาวรมากกว่าจึงนำเหล็กมาตีแผ่เป็นแผ่นแล้วจึงนำไปตะไบตกแต่งให้เกิดพื้นผิวที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการขูดมะพร้าวที่มีประสิทธิภาพอย่างมากทำให้เหล็กขูดของชาวดัตช์มีการเปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันนี้ เครื่องมือชนิดนี้ชาวดัตช์ก็ยังคงเรียกว่าเหล็กขูดเช่นเดิมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการการเกิดเครื่องมือชนิดนี้ในครัวเรือนของชาวกะเหรี่ยงที่สำคัญ ต่อมาเมื่อชาวกะเหรี่ยงได้

ประดิษฐ์ประดอยรูปแบบของเหล็กชุดชั้นจึงเกิดงานไม้ที่หลากหลายเกิดรูปแบบรูปลักษณะของเหล็กชุดหรือ กระจายชุดมะพร้าวกว้างขวาง

ในปัจจุบันนี้เหล็กชุดที่ใช้ในครัวเรือนของชาวใต้ได้หายากขึ้นทุกที่อยู่บ้างแต่ไม่พบได้หายากขึ้นทุกที่ แต่บางครัวเรือนยังคงใช้เหล็กชุดในครัวเรือนอยู่บ้าง แต่ไม่พบเหล็กชุดที่มีรูปลักษณะงดงามเป็นศิลปะ เพราะ ปัจจุบันวิถีชีวิตที่ต้องการความสะดวกสบายส่งผลให้เครื่องมือเครื่องใช้ไม่ว่าจะในสวนใดในชีวิตประจำวันก็หาซื้อหาใช้ได้อย่างสะดวกคล่องตัวจากแหล่งผลิตที่เรียกว่าตลาดหรือศูนย์กลางของการค้าขายก็มีทั้งแบบที่เข้ามา บริการถึงหน้าบ้านมากมายอย่างเช่นสัญลักษณ์และความหมายของเหล็กชุด เซเว่นอีเลฟเว่น เป็นต้น รวมถึง การพูดถึงบทบาทสำคัญของมะพร้าวนั้นก็คือกะทิสดเรียกได้ว่าทุกคนสามารถหาซื้อได้โดยไม่ต้องนำมาผลิตเอง ตัวกระจายชุดมะพร้าวนั้นมีรูปร่างการแกะสลักเกิดขึ้นประมาณปี 2521 มีข้อสันนิษฐานหลายประการในรูป ของผู้หญิงแต่งตัวชุดว่ายน้ำ ส่วนอีก 7 ตัวจะเป็นรูปผู้หญิงอยู่ในรูปของการไม่นุ่งผ้าแล้วก็ 5 ตัวอยู่ในท่าส้วม อีก 2 ตัวก็เปลือยกายร้อนจ้อนรูปลักษณะของเหล็กชุดหรือกระจายชุดมะพร้าวที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์มีอยู่อย่าง หลากหลายบางส่วนแสดงอารมณ์ ความรู้สึกบางส่วนมุ่งเน้นไปที่ประโยชน์ใช้สอย ดังกรณีตัวอย่างเหล่านี้ แต่ผู้ เข้าชมมาเยี่ยมชมห้องพิพิธภัณฑ์เหล่านี้จะได้จินตนาการตามรสนิยมของตัวเองแต่ที่น่าสนใจต่อไปเมื่อ เปรียบเทียบกับรูปผู้ชายพบว่ามีด้วยกันทั้งหมด7ตัวรูปผู้ชายส่วนใหญ่จะแต่งกายมิดชิดไม่ค่อยแสดงสัญลักษณ์ หรือมิติของเรื่องเพศสภาพความมีอิโรติกมากนักแล้วก็นอกจากนั้นรูปทั้ง7ตัวยังเป็นรูปที่ไม่ได้แก้ผ้าอันนี้ สะท้อนให้เห็นหลายมิติเมื่อไปศึกษาจาริตของชาวใต้เราพบว่าNudeหรือความงามในภาคใต้เป็นเรื่องของ วัฒนธรรมเป็นเรื่องของเพศสภาพที่มองสรีระของผู้หญิงว่าเป็นความงามซึ่งจาริตอันนี้สะท้อนโลกทัศน์หรือ รสนิยมของโลกทั้งโลกที่มองเรื่องภาพนูดหรือกายภาพของผู้ชายเนี่ยไม่ได้งามแถมยังสะท้อนอัตลักษณ์หรือ สัญลักษณ์ความชุกจากตาในบางมิติในบางสังคมแต่รูปลักษณะของความเป็นผู้หญิงกลับเป็นเรื่องของความงามที่ สะท้อนให้เห็นจาริตร่วมของมนุษยชาติโดยส่วนใหญ่ฉะนั้นชาวภาคใต้ก็มีรสนิยมใกล้เคียงกันลำดับต่อไปที่จะ สะท้อนให้เห็นจาริตเหล่านี้มันหมายความว่า การแสดงลักษณะเรื่องเพศสภาพของรูปชายหญิงอาจจะมีความ จากคนที่มาเยี่ยมชมในพิพิธภัณฑ์ว่าสิ่งเหล่านี้สะท้อนในระยะทางวัฒนธรรมเช่นใดบางคนอาจจะตีความว่าการ จับกระจายชุดมะพร้าวในรูปผู้หญิงมาแก้ผ้าเป็นเรื่องของผู้ชายเป็นคนทำเนื่องจากช่างที่ผลิตกระจายชุด มะพร้าวทุกตัวแน่นอนต้องเป็นฝีมือของผู้ชายแต่เราอาจจะไม่ได้คิดว่าทำไมผู้ชายจึงมองสรีระของผู้หญิง ผู้ที่ มาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์จากการนำชมหลายครั้งนี่พบว่าจะมีการแกะสลักเป็นรูปผู้หญิงส่วนมากกว่าผู้ชายไม่ได้ สื่อถึงเรื่องไม่งามในความหมายในลักษณะนี้ท่านจะเห็นเหตุผลความจำเป็นทางชีววิทยากับความจำเป็น ทางด้านวัฒนธรรมเมื่อนำประเด็นนี้ขึ้นมานำเสนอที่กล่าวว่าเหตุผลทางชีววิทยากับเหตุผลทางด้านวัฒนธรรม ของเพศหรือพัฒนาการของสิ่งมีชีวิตมีพลังขับเคลื่อนให้เราสนใจต่อสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสถานะของตัวเองเมื่อ ถามในมุมมองผู้หญิงหรือหากถามด้วยมุมมองของผู้ชายในเรื่องของความงาม ประเด็นต่อไปที่น่าสนใจกว่านั้น เราพบว่ากระจายชุดมะพร้าวทั้งหมดที่เราจะแสดงรวมถึงที่เก็บอยู่ในคลังพัสดุหรือวัตถุที่จะแสดงในที่สำคัญ ทั้งหมดกระจายชุดมะพร้าวมีโครงสร้างอันนี้สะท้อนให้เห็นว่าชาวบ้านในภาคใต้มีแนววิถีคิดหรือกระบวนการ ทำในการมองตำแหน่งที่ในแต่ละแห่งของสังคมแต่ละโครงสร้างมีลักษณะมองสิ่งต่างๆในลักษณะจาริตเชิง โครงสร้างหมายความว่าสังคมในแต่ละสังคมมีบทบาทหน้าที่ต่างๆแตกต่างกันไปในเชิงโครงสร้างหมายความว่า

อาจจะต้องมีวัดเข้ามาเป็นตัวประกอบมีเจ้าอาวาสรวมไปถึงลูกวัดและรวมไปถึงโครงสร้างทางกายภาพด้วย
ชุมชนก็ต้องมีผู้นำชุมชนมีผู้ตามมีลูกบ้านอันนี้ก็จะเห็นในลักษณะเดียวกันว่าเมื่อพูดถึงพื้นที่หรือภูมิสถาปัตยกรรมใน
พื้นที่ต่างๆของภาคใต้เราพบว่าวัดในแต่ละพื้นที่มีตำแหน่งที่จำกัดทุกที่ไม่ใช่ว่าเราจะไปสร้างอาคารที่ใดที่หนึ่ง
ได้จะมีตำแหน่งครุตำแหน่งที่เรียกว่าภูมิสถาปัตยกรรมหมายความว่าโบสถ์จะเป็นตำแหน่งที่เป็นศูนย์กลางจักรวาล
โบสถ์ในวัดเป็นศูนย์กลางภูมิเจ้าอาวาสเป็นตำแหน่งที่อื่นๆก็จะถูกสร้างขึ้นบนภูมิสถาปัตยกรรมที่มีจารีตอย่าง
เคร่งครัดไม่ใช่ว่าวัดจะสร้างอาคารถาวรวัดได้ทุกที่ตามอำเภอใจจะนั้นมันมีโครงสร้างหรือมันมีจารีตในเชิง
โครงสร้างอย่างเป็นระบบในทำนองเดียวกันเราพบว่ากระต่ายชูดมะพร้าวมีทั้งหมดเกือบ 500 ตัว ที่จัดแสดง
114 ตัว แต่เราพบที่ผิดโครงสร้างหรือผิดจารีตและมีลักษณะที่มีการกล่าวหาญมากมีอยู่ 2 ตัวเท่านั้น เราพบว่า
ตัวหนึ่งเป็นรูปของเด็กน้อยส่งยิ้มตะแคงข้างแล้วก็อยู่ในท่ากระดกกันหรือโก้งโค้งบ้านเราในภาษาท้องถิ่น
ภาคใต้ เป็นที่นำแปลกกว่าจะจัดแสดงอยู่บนกระบอกหันหน้าสบตากับผู้ชมปรากฏตาเหลือกขุดไปเสียอยู่ที่ตูด
ของตาเหลือกขุดของกระต่ายชูดมะพร้าวตัวนี้เป็นที่น่าสนใจเป็นไม้ขึ้นเดี่ยวหมายความว่า เป็นไม้เนื้อแล้วก็
แกะสลักตามรูปจินตนาการให้กันโต้งขึ้นมาแล้วก็วางตำแหน่งที่ของตาเหลือกขุดตำแหน่งไหนตำแหน่งกลาง
ตำแหน่งไหนตำแหน่งหัวผมกล่าวให้ทราบที่นำมาเสนอให้ทราบว่าปรับอยู่ในทิศตรงกันข้ามก็คือตัวลิงหาง
ยาวเป็นลิงหางยาวแต่ว่าดูรูปลักษณะลักษณะเหมือนลิงกังเสียมากกว่าเพราะว่าหางเนี่ยไม่ปรากฏเป็นรูปลิงหาง
ยาวแต่ด้วยเหตุผลความจำเป็นที่ช่างผู้ผลิตกระต่ายชูดมะพร้าวตัวนี้ซึ่งอยู่ในรูปลักษณะของลิงแล้วก็ลิงที่
ร่างกายแข็งแรงมีกล้ามเนื้อมีโครงสร้างร่างกายแข็งแรงมากและเคี้ยวแหลมคมเป็นที่น่าสนใจกว่าเนื่องจาก
กิริยาอาการของลิงตัวนี้อยู่ในท่าที่พร้อมจะกระโจนใส่แสดงอาการออกมาว่าอาจจะห่วงของหรือกำลังอยู่ใน
อารมณ์โกรธที่พร้อมกระโดดกัดคอใครก็ได้ฉะนั้นขาหน้าจึงพับลงทำให้ใบหน้าเรียบต่ำไปกับพื้นในลักษณะที่
พร้อมจะกระโดดใส่ศัตรูของมันส่งผลให้สร้อยร่างกายของลิงตัวนี้อาจจะเรียกลิงกังก็ได้คือลิงหางสั้นก็ได้น่าจะ
เป็นลักษณะสะสมเหมือนลิงหางยาวแต่ว่าน่าจะเป็นลิงกังหรือลิงหางสั้นส่วนในรูปลักษณะของเด็กกลับพบว่า
กระดกกันขึ้นมาแล้วก็เสียแกะสลักจากงานไม้เป็นจินตนาการหรือเป็นแรงบันดาลใจของศิลปินอนุญาตให้
ช่างทำกระต่ายชูดมะพร้าวตัวนี้เป็นศิลปินเพราะว่างานปราณีตสวยงามในระดับฝีมือศิลปินที่แกะสลัก
จากไม้แห้งไม้สีเหลี่ยมมาเป็นรูปลักษณะส่วนหนึ่งของศิลปินที่สำคัญหรือรสนิยมเรื่องเพศก็ปรากฏอยู่บน
รูปลักษณะของงานศิลปะที่เรียกว่ากระต่ายชูดมะพร้าวที่สามารถอธิบายกระต่ายชูดมะพร้าว2ตัวนี้ได้เป็นอย่างดี
ตัวหนึ่งถูกสร้างขึ้นมาจากเหตุผลการใช้ประโยชน์ตัวหนึ่งเกิดมาจากเหตุผลแรงบันดาลใจรสนิยมบางประการไม่
เพียงแต่กระต่ายชูดมะพร้าวตัวนี้เรายังพบว่ากระต่ายที่ชื่อว่ากระต่ายจากอิทธิพลของภาคกลางในบรรดาที่จะ
จัดแสดง114ตัวและกระต่ายชูดมะพร้าวที่จัดแสดงมี4ตัวเท่านั้นทั้งหมดที่จัดแสดงเราพบกระต่ายในภาคใต้แค่
4 ตัวและเป็นรูปของกระต่ายที่นั่งแล้วก็มีความตาเหลือกขุดเสียเข้าที่ปากปากจุมุก 4 ตัวแต่พอไปดูสัตว์อื่น ๆ มี
มากมายเราพบว่าหากเราจะมีคำถามว่าชาวใต้นิยมสัตว์เลี้ยงชนิดใดมากที่สุดอาจจะมีความคืบหน้าจากความถี่ของ
กระต่ายชูดมะพร้าวที่มีมากจนมีนัยสำคัญสะท้อนให้เห็นความชอบของชาวใต้กับสัตว์เลี้ยงที่ตกผลึกจนนำมา
ผลิตเป็นตัวกระต่ายดีกว่าสัตว์อื่นๆอย่างน่าสนใจอาจจะบ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของเพศจะต้องอยู่ในตำแหน่งที่
เหมาะที่ควรแล้วก็ต้องปกปิดตามเหตุผลของชีววิทยาแต่เป็นที่น่าแปลกกว่าสัตว์ทุกตัวศิลปินผู้ทำกระต่ายชูด
มะพร้าวกลับโชว์เจตนาที่จะแสดงอย่างโจ่งครึ่มเพื่อให้เช่นสัตว์ที่เป็นประเภทมีหางไม่ว่าจะเป็นแมวเป็นหมูเป็น

หมากก็อวดเพศสภาพโดยยกทางขึ้นมาหรือแหวกทางไปในตำแหน่งที่จะได้เห็นตัวเองเป็นใครอันนี้สะท้อนให้เห็นความคิดเล่นบนงานศิลปะของชาวภาคใต้อีกส่วนหนึ่งรวมถึงที่น่าสนใจกว่านั้นมีความหมายในเชิงอิโรติกผ่านภาษาผ่านภาษาที่ผลิตกระต่ายขูดมะพร้าวอย่างจงใจเช่นเราพบกระต่ายขูดมะพร้าวอย่างที่ไม่คาดคิดเช่นกระต่ายขูดมะพร้าวในรูปของแรนเนียเป็นเป็นคำแสลงในภาษาท้องถิ่นภาคใต้อาจจะไปเกี่ยวพันถึงเพศสภาพของผู้ชายหรือเป็นอวัยวะเพศของผู้ชายก็เลือกที่จะทำ Lane มาเป็นรูปกระต่ายหรือตั้งใจจะทำรูปกระต่ายในรูปของไก่ตัวผู้ตัวเมียเมื่อกำลังผสมพันธุ์กันที่ชาวภาคใต้เรียกว่าไก่เหยียบเมียอันนี้ก็มีอยู่ปรากฏอยู่ทั่วไปแล้วก็สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นพื้นที่พิเศษที่พูดเรื่องเพศได้งานศิลปะที่ฝากเรื่องเพศไว้เพื่อจะระบายความสิ่งที่อยากพูดเมื่อพูดแต่พื้นที่สาธารณะไม่ได้จึงปรากฏอยู่ในงานศิลปะอย่างหลากหลายรูปแบบอันนี้ผู้ชมก็สามารถเรียนรู้ได้อย่างที่ประเด็นจึงปรากฏที่ผมนำเสนอ ยิ่งกว่านั้นกระต่ายอีกสองตัวที่น่าสนใจมากซึ่งแต่ละตัวน่าสนใจทั้งหมดดังที่กล่าวแล้วมีสามตัวที่อยากนำเสนอผมมักจะชวนให้ผู้ชมทำนายว่ากระต่ายขูดมะพร้าวตัวนี้เป็นรูปสัตว์ชนิดใดหากไม่สังเกตและไม่ชำนาญพอทำให้ผู้ชมทายผิดเพราะรูปลักษณ์ของสัตว์เมื่อถูกทำเป็นงานกระต่ายขูดมะพร้าวเนี่ยอาจจะมองเป็นสัตว์อื่นได้เช่นตัวหมีกะต่ายมีมะพร้าวขูดมะพร้าวตัวหนึ่งเป็นรูปของหมีกแต่หมีกเนี่ยอาจจะมองเป็นสิงห์ก็ได้บางคนจึงทายเป็นสิงห์แต่เป็นที่กระจางชัดว่าไม่ใช่สิงห์เนื่องจากสัตว์ตัวนี้กำลังตะคุ่คลุกหอยอยู่เล่นอยู่กับหอยจึงเป็นหมีกตะคุ่คลุกหอยเรียกว่าอยากได้ค้นหาส่วนไม่ตีให้เห็นให้แสวงหาแต่ความดีของเพื่อนมนุษย์ก็คืออย่ามัวแต่ค้นหาเขาหนวดเต่าเขาก็ตายแต่ว่ากระต่ายขูดมะพร้าวที่น่าสนอย่่าริบบางประการของชาวใต้และพื้นที่ของงานศิลปะบางอย่างที่ถูกพูดถึงในงานศิลปะผ่านกระต่ายขูดมะพร้าวแล้วสุดท้ายสะท้อนให้เห็นอัตลักษณ์รสนิยมโลกทัศน์หลายประการของผู้คนในภาคใต้กระต่ายขูดมะพร้าวตัวที่ว่าดังกล่าวนี้ก็คือด้านหนึ่งเป็นรูปหัวหมาอีกด้านหนึ่งเป็นรูปหัวคนเป็นที่น่าตกใจและแปลกประหลาดใจว่าสัตว์อะไรนี่แต่ผมเข้าใจว่าเจตนาธรรมณ์ของศิลปินไม่ได้ต้องการจะเสนอรูปสัตว์แต่ต้องการที่จะอัดอั้นตันใจและใช้เป็นเครื่องมือในการวิพากษ์วิจารณ์สังคมในตำแหน่งที่บางประการสัตว์ตัวนี้สั้นหนึ่งเป็นหัวหัวมนุษย์นด้านหนึ่งเป็นหัวหมาทำให้เรานึกถึงคำสำคัญของคนภาคใต้ที่มีปมด้อยที่มีปมด้อยเรื่องหัวล้านแล้วก็เอาปมด้อยอันนี้มาย้อนมาแย้งในงานศิลปะคำที่กล่าวเช่นนี้คนภาคใต้จึงมีปมด้อยเรื่องหัวล้านเนี่ยในวงเหล้าหรือในพื้นที่ทั่วไปก็ถูกหยอกล้อเพราะมันเป็นผมได้แต่เวลาพอเป็นปมด้อยก็เปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาสได้สวนคนที่มักจะให้ความคือจะใช้ของผู้อื่นเป็นเครื่องมือในการหัวเราะเยาะแต่ว่ากลับถูกสวนอย่างแรงด้วยคำพูดอันนี้น่าว่าหัวล้านนั้นเป็นหัวคนแต่หัวขนนั้นคือหัวหมาคำที่ใช้กันโดยทั่วไปเพราะว่าไม่มีหมาตัวไหนหัวล้านแต่คนนั้นหัวล้านแต่ลักษณะทางธรรมชาติอันนี้ที่สวนกับคนที่ชอบเอาผมด้วยเพื่อนมาเล่นมาล้อเป็นเครื่องมือคือหัวล้านหัวคนหัวคนนั้นอันนี้ก็เป็นที่น่าสนใจเป็นความขี้เล่นอันนี้เรามีเวลาจำกัดแต่กำลังจะบอกว่าการนำเสนอในห้องพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ แต่เมื่อมันมีความถี่มากขึ้นเป็น Collection จึงทำให้เห็นบุคลิกภาพที่น่าสนใจของชาวใต้ผ่านงานศิลปะที่จะแสดงในห้องพิพิธภัณฑ์แห่งนี้มีคำเฉลยว่าชาวใต้โปรดปรานสัตว์ชนิดใดมากที่สุดสัตว์เลี้ยงนั้นเราอาจจะทายถูกอาจจะโดนใจหลายท่านปรากฏว่าเราพบว่าสัตว์ที่มีความถี่มากที่สุดของสัตว์เลี้ยงก็คือหมานั้นสะท้อนให้เห็นความเป็นมิตรความเป็นเพื่อนความอบอุ่นของชาวใต้ที่มีโกรธบานหมามากกว่าสัตว์เลี้ยงอื่นๆซึ่งอาจจะพร้อมกับวัฒนธรรมการเลี้ยงสัตว์ของคนในภูมิภาคอื่นๆด้วยฉะนั้นห้องจัด

แสดงที่ประพันธ์ดิชนวิทยามีความรู้มากมายมีความรู้ที่เป็นจารีตที่ศิลปินไม่ได้ตั้งใจแต่อาจจะพร้อมกันโดยบังเอิญแล้วสะท้อนให้เห็นอัตลักษณ์ของผู้คนในภาคใต้อย่างสำคัญรวมถึงห้องอื่นๆด้วย